

[Indenrigsministeren.]

dér må jeg beklage, at det kun bliver indenrigsministeren, der på ministeren for offentlige arbejders vegne svarer på spørgsmålet, idet ministeren for offentlige arbejder er forhindret i at være til stede.

Tørslev Hage Broen over Roskilde Fjord indgår som et led i en større forlægning af hovedlandevejsforbindelsen Hillerød — Frederikssund — Elverdams og tilsigter først og fremmest en aflastning af den eksisterende Kronprins Frederiks Bro, som også den ærede spørger var inde på. Tørslev Hage-forbindelsen indgår sammen med områdets øvrige projekter i vejdirektoratets igangværende arbejde med opstilling af en generel vejplan for landets hovedlandeveje, herunder en prioritering af de anlægsarbejder, der kan påregnes medtaget inden for den kommende 15 års periode.

Vejplanforslaget skal drøftes i vejplanudvalget for Nord- og Østsjælland, og det påregnes, at man, når vejplanen i sommeren 1974 er udarbejdet, vil kunne angive det omtrentlige tidspunkt for Tørslev Hage-vejens gennemførelse.

På nuværende tidspunkt må det skønnes, at der tidligst kan blive mulighed for at gennemføre projektet i perioden — og nu beder jeg den ærede spørger om at holde sig fast — 1980-85.

Jeg kan nok se, at de tidspunkter, jeg her nævner, ikke kan være særlig tilfredsstillende for spørgeren, men de bemærkninger, jeg har gjort, har jeg altså gjort på ministeren for offentlige arbejders vegne.

Arpe: Jeg takker for ministerens svar; det åbner jo for en vældig debat, som ikke kan finde sted her. Jeg er overbevist om, at den vil komme, for jeg vil tro, at det, ministeren har sagt her, vil vække opmærksomhed i amtet og i de respektive kommuner.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Man er altid i en beklemt situation, når man gerne ville sige noget godt og så må sige noget, som ikke er særlig godt.

Jeg må lade de bemærkninger, som den ærede spørger har gjort her, gå videre til trafikministeren, og jeg er helt sikker på, at der er mulighed for, at man på et eller andet tidspunkt får løst det problem tidligere. Personlig synes jeg, at det har langt større

prioritet end det, jeg nu har udtrykt og det skal jeg lade gå videre til trafikministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Skovmand* til budgetministeren:

„Vil ministeren overveje en ændring af praksis med hensyn til de centraliserede statsindkøb?“

(Sp. nr. 10).

Skriftlig begrundelse.

I foråret 1972 oprettedes stillingen som statens kommitterede i indkøbsspørgsmål med det formål at opnå besparelser på statens indkøb, som ligger på ca. 4 mia kr. om året.

Tanken om at opnå besparelser på dette store beløb var nærliggende, men den måde, besparelserne praktiseres på, rejser nogle problemer, som gør det rimeligt, at ordningen tages op til overvejelse på en række punkter.

Det er således uheldigt, at man har pålagt en række statsinstitutioner at foretage alle deres indkøb af papirvarer og kontorartikler hos en ganske lille kreds af leverandører efter en fremgangsmåde, som er overordentlig tidkrævende og besværlig for alle parter. Dels sker der en nedsættelse af disse institutioners effektivitet, dels er det meget problematisk, at staten ensidigt begunstiger ganske bestemte leverandører. Ordningen er således et hårdt slag for en række boghandlere, som hidtil har betjent offentlige institutioner til disses fulde tilfredshed.

Den omstændighed, at ordningen ønskes udvidet til også at omfatte bl. a. isenkramvarer og benzin- og olieprodukter, gør det yderligere nødvendigt, at ministeren ser på forholdene.

Budgetministeren (Heinesen): Den centrale statslige indkøbsfunktion har, i de halvandet år den har fungeret, bevist, at der kan opnås væsentlige besparelser ved en koordinering og i visse tilfælde også ved en centralisering af statens indkøb og ved at benytte kommerciel ekspertise, og det var jo netop formålet med at etablere dette apparat. Det har også været hensigten at søge det administrative arbejde, som hr. Skovmand særlig berører i sit spørgsmål, lettet i forbindelse med indkøbene, og netop den